

hold dertil have vi troet ogsaa nu at maatte holde os tilbage og have derfor ikke tiltraadt Forslaget om at nedsætte Maximalgrænsen til 2,500 Kr., selvfølgelig ikke fordi vi ønske, at den skal blive staaende som 4,400 Kr., men som det ogsaa fremgaar af vort subsidære Vædringsforslag — fordi vort principale Standpunkt er, at der egentlig ikke burde gives Dyrtidstillæg paa Finantsloven iaar, ikke i Almindelighed, at dette Spørgsmaal om Dyrtidstillæg ikke burde optages paa Finantsloven, men af Hensyn til de faktiske Forhold og til, hvad der fra anden Side er foreslaaet, ville vi ikke modsætte os det Forslag, der er fremkommet i saa Henseende. Vi ere altsaa ikke Medforslagsstillere til Forslaget, men jeg skal dog tillade mig at anbefale dem, som nærmest dele min politiske Anskuelse, at stemme for dette Forslag om at nedsætte Maximalgrænsen til 2,500 Kr., altsaa for Nedsættelsen, og jeg antager da, at det endelige Resultat af Afstemningen vil blive, at der paa Finantsloven indsættes Forslag om Dyrtidstillæg med en Maximalgrænse af 2,500 Kr., idet det subsidære Forslag, som vi kun for Klarheds og Sikkerheds Skyld have stillet, da ikke vil komme til Afstemning; det vil jo kun komme til Afstemning for det Tilfælde, at der ikke er Nød til at sætte Grænsen til 2,500 Kr., i saa Tilfælde vil jeg selvfølgelig foreslaa, at vi stemme Dyrtidstillæget helt ud, saaledes som det ogsaa er udtrykt i Vædringsforslaget. Men skulde det — hvad jeg anser for givet — blive Resultatet, at vi blive staaende ved 2,500 Kr., vil der ikke blive noget Forslag fra os om at stemme det Hele ud. De øvrige Forslag ere ikke Andet end Forslag, der gaa ud paa at føre Finantslovsforslaget tilbage til det, det var ved 3die Behandling. Jeg behøver ikke at forklare dem nærmere, da de alle ere bekendte for Folkethingets Medlemmer, jeg antager ogsaa for de Medlemmer, der senere ere komne ind ved de nye Valg, af de tidligere Forhandlinger, og de behøve allerede af den Grund ingen nærmere Forklaring, at deres virkelige Dømed ligger i den Fordring, at føre Finantsloven tilbage til den Skikkelse, som den havde ved 3die Behandling, og som vi fastholde, at den med de Modifikation og mindre Indrømmelser, som vi have ment at burde gjøre til andre Sider, ogsaa bør have ved denne Afstemning. Dertil skal jeg indskrænke mig.

Berg: De Vædringsforslag, som jeg har været med til at stille til denne Sags 2den Behandling, ere gennemgaaende overensstemmende med de Indstillinger, som fremsattes af det Mindretal i Finantsudvalget, hvortil jeg hørte førend eneste Behandling og før Folkethinget blev opløst. De gik ud paa at negte Kirke- og Undervisningsministeren en forøget Brug af Stiftsmidlene, idet vi holde for, at det maa være saavel denne som enhver anden Regjerings Opgave

at søge at gennemføre en Lovgivningsakt, hvorved Præstelønningsspørgsmaalet endelig ordnes. Det har nu staaet hen i 20 Aar, har taget megen Tid, voldt megen Strid, og er endnu uløst. Det vil være en Velgjerning i vort politiske Liv og heldig for Sagen selv, at en saadan Opgave bliver løst. Denne Vædrørelse for at faae Opgaven løst, som naturligtvis maa være tilstede ogsaa fra anden Side end hos Regjeringen, bliver svækket for Regjeringens Vedkommende, naar Administrationen faar yderligere Raaderum over Midler, saa at den for sit Vedkommende lettere kan undvære en Løsning ved Lov. Vi have ligeledes tilladt os at fastholde det gamle Kompromis angaaende Vædringen af Universitetets Understud. Det har ikke været klart, af hvilken Grund den høie Regjering 8 Aar efter, at et saadant Kompromis er indgaaet, har villet have det opført som fket er, al den Stund der ikke mellem de forskjellige Faktorer er nogensomhelst Uenighed om et eneste Ord i Bevillingen til Universitetets Drift. Hvad Spørgsmaalet om Seminariefondens Vædring af Statskassen angaar, skal jeg henvise til mine Udtalelser derom i Vædringen fra forrige Del af indværende Samling, nemlig at vi ikke have fundet Anledning til i den Henseende at fravige Landstingets Affattelse og altsaa heller ikke det nu foreliggende Forslags. Jeg skal tilføje med Hensyn til vor Tilværelse af Forslagene under Nummer 11 og 14, at naar vi formene, at Posteringen for Sorø Akademi og for de lærde Skolers Budget kan blive staaende for indværende Finantsaar, udelukker det ingenlunde vor Erkendelse af, at der er en Del at rette paa dette Punkt ved nærmere Undersøgelse af Sagen, men efter vor Formening kan der ikke være Noget at haste med i indværende Aar. Der er utvivlsomt Stoler, som tilfældig ere komne til at staa paa de lærde Skolers Budget, og som naturligen efter hele Forbindelsen ville finde deres Plads under Sorø Akademi; men i den Afstrøning, som den høitærede Minister foreslaar det, er det vistnok ikke principrigtig at gjøre det. Noget nærmere udførlig Forhandling derom er jo imidlertid ikke paa sin Plads her. Med Hensyn til de Vædringsforslag, som ere stillede til § 22 af de 6 Medlemmer, som have stillet Forslaget under Nr. 6, da skal jeg paa mine og mine Medlemsfællers Vegne udtale, at vor Stilling til disse Vædringsforslag nu er ganske den samme, som den var tidligere under denne Sags Behandling her i Thinget. Vi agte ikke at stemme for disse Forslag, men ville lade dette Spørgsmaal afgjøre af de ærede Forslagsstillere og de ærede Medlemmer her i Salen, hvis Ord fører i de militære Spørgsmaal det ærede Medlem fra Helsingør (Thomsen) pleier at være. Vi skjønte ikke, at der er Stort vundet ved at negte disse Beløb, idet afskillige af dem jo vistnok senere ville komme igjen som Krav med Hensyn til Gjennemførelsen